

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a korábban dr. Zsilinszky Tibor Krisztián ügyvéd, majd a Dr. Erdősi László Gábor Ügyvédi Iroda tagjaként eljáró dr. Erdősi László Gábor ügyvéd által képviselt I.rendű felperes neve (I. rendű felperes címe) I. rendű és II. rendű felperes neve (II.r endű felperes címe) II. rendű felpereseknek - a személyesen eljáró I. rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és a ... alkalmazott által képviselt II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen tulajdonjog megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2006. október 25. napján kelt 4.P.630.168/2004/21. számú ítélete ellen az I-II. rendű felperesek részéről 22. sorszám alatt személyesen, 24. sorszám alatt joghatályosan előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - a perköltségre és az illetékekre is kiterjedően - a következők szerint változtatja meg.

Kötelezi az I-II. rendű felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg - 30 nap alatt - a II. rendű alperes részére 2.763.338 (Kettőmillió-hétszázhatvanháromezer-háromszázharmincnyolc) forintot, továbbá ... önálló bírósági végrehajtó részére a II.rendű alperes neve végrehajtást kérőnek I. rendű alperes adós ellen 1.784.135 forint és járulékai iránt 94.V.910/2005. szám alatt folyó végrehajtási eljárásra hivatkozással, végrehajtói költség címén - 407.483 (Négyszázhétezer-négyszáznyolcvanhárom) forintot, míg az I. rendű alperesnek 1.239.179 (Egymillió-kettőszázharminckilencezer-egyszázhetvenkilenc) forintot.

Megkeresi az Ingatlanügyi Hatóságot, hogy a ... hrsz.-on, I. rendű alperes tulajdonaként nyilvántartott ingatlanra - a II. rendű alperes, ... önálló bírósági végrehajtó és I. rendű alperes részére járó összegek kiegyenlítésének igazolását követően - a tulajdonjogot - a 343303/2003. 11. 03. széljegy rangsorában - egymásközt egyenlő $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányban, I.rendű felperes (I. rendű felperes személyi adatai) és II.rendű felperes (II. rendű felperes személyi adatai) adásvétel jogcímén jegyezze be. Törölje egyúttal az ... javára 203.262/1/2000/00.08.14. szám alatt 3.000.000 forint és járulékai erejéig bejegyzett jelzálogjogot.

Az I. rendű alperest tulajdonjoga törlésének, a II. rendű alperest a 2.763.338 (Kettőmillió-hétszázhatvanháromezer-háromszázharmincnyc) forint I-II. rendű felperesektől elfogadására és jelzálogjoga törlésének tűrésére kötelezi.

Kötelezi továbbá az I. rendű alperest, hogy a ... szám alatti lakást - 30 nap alatt - ingóságaitól kiürítve bocsássa az I-II. rendű felperesek birtokába, és a lakásból jelentkezzék ki.

A teljesítéssel az I-II. rendű felperesek kötelesek előljárni.

Az I-II. rendű felperesek ezt meghaladó keresetét elutasítja.

A felperesek perköltségfizetési kötelezettségét mellőzi.

Az I-II. rendű felperesek kereseti illetékfizetési kötelezettségét 240.000 (Kettőszáznegyvenezer) forintra leszállítja, az alperes kereseti illetékfizetési kötelezettségét 360.000 (Háromszázhatvanezer) forintra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg - 15 nap alatt - együttesen az I-II. rendű felpereseknek 200.000 (Kettőszázezer) forint együttes első- és másodfokú eljárási költségét.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illetékből együttesen az I-II. rendű felperesek 240.000 (Kettőszáznegyvenezer) forintot, az alperes 360.000 (Háromszázhatvanezer) forintot kötelesek az államnak - felhívásra - megfizetni.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az I. rendű alperes a 2003. október 31-én megkötött szerződéssel eladta az I-II. rendű házastárs felpereseknek a ... hrsz. alatt nyilvántartott, 60 m² alapterületű 2 és ½ szobás társasházi öröklakást a közös tulajdonból hozzátartozó 49/1000 eszmei hányaddal 10.000.000 forint vételárért. A szerződés 2. pontja értelmében a vevők egyidejűleg 4.000.000 forintot kiegyenlítettek azzal, hogy ebből 1.000.000 forintot a szerződő felek foglalónak tekintettek. A fennmaradó 6.000.000 forint vételár megfizetésére az I-II. rendű felperesek 2004. március 31-éig vállaltak kötelezettséget. A szerződés rögzítette, hogy a 2003. október 31-ei állapot szerint a perbeli ingatlant a II. rendű alperes jogelődjének, a banknak a javára 3.000.000 forint és járulékai erejéig bejegyzett jelzálogjog terheli, a ténylegesen fennálló tartozás 1.984.698 forint volt. Az ingatlan-nyilvántartásban széljegyként szerepelt az I. rendű alperes társasházzal szemben fennálló 329.355 forint összegű közös

költség tartozásának ingatlan-nyilvántartási bejegyzése iránti kérelem is. Az I. rendű alperes kötelezettséget vállalt tartozásainak 2004. január 31-éig történő kiegyenlítésére (szerződés 4-5-6. pontjai). Tulajdonjogát a vételár teljes kiegyenlítéséig fenntartotta, és vállalta, hogy az ingatlant kiürített állapotban 2004. március 31-éig a vevők birtokába bocsátja, és ezen időpontig családtagjaival együtt a lakásból kijelentkezik. A szerződés 12. pontja értelmében a birtokba adással késedelembe esés esetére az I. rendű alperes napi 5.000 forint kötbér fizetésére köteles; 30 napot meghaladó késedelem esetén a vevőket elállási jog illeti meg. Amennyiben a vevők esnének késedelembe a vételár kifizetésével, napi 5.000 forint kötbér fizetésére kötelesek, illetőleg az eladó a 30 napot meghaladó késedelem esetén elállásra jogosult (szerződés 12-13. pontjai). Bár az I. rendű alperes sem a II. rendű alperesi jogelőddel, sem a társasházzal szembeni tartozását nem egyenlítette ki, a felperesek 2004. április 19-én - külön elismervény ellenében - további 1.000.000 forintot fizettek meg részére.

2004. július 19-én a szerződő felek - jogi képviselő közreműködése nélkül - a következő teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt „Megállapodás”-t kötötték: „1. Felek megállapítják, hogy közöttük 2003. október ...-án adásvételi szerződés jött létre, melynek tárgya a ... 60 m²-es lakás. 2. Felek megállapodnak abban, hogy eladó a fenti szerződéstől mai nappal, ezúton eláll, mely tény vevők aláírásukkal elfogadják. Felek megállapodnak abban, hogy eladó visszafizeti a szerződésben szereplő foglaló dupláját azaz 2.000.000,-Ft-ot, továbbá a vételár előleg címen átadott 4.000.000,-Ft-ot, továbbá a napi 5.000,-Ft kötbért 610.000,-Ft-ot összesen: 6.610.000,-Ft-ot, az alábbi részletezésben: Legkésőbb 2004. július 27-ig 4.000.000,-Ft-ot továbbá a fennmaradó részt 2004. augusztus 3-ig. 4. Felek megállapodnak abban, hogy amennyiben a fenti tartozás első részletét a megjelölt dátumig eladó nem rendezi, abban az esetben eladó lemond a tulajdonjog fenntartásától, és hozzájárul ahhoz, hogy a vevőt tulajdonosként a földhivatalnál bejegyezzék, valamint kötelezi magát arra, hogy a lakást 1 héten belül birtokba adja. 5. Felek megállapodnak abban, hogy amennyiben a fenti tartozás első részletét a megjelölt dátumig eladó rendezi, de a második részletét a megjelölt következő dátumig nem rendezi, abban az esetben eladó lemond a tulajdonjog fenntartásától, és hozzájárul ahhoz, hogy a vevőt tulajdonosként a földhivatalnál bejegyezzék, valamint kötelezi magát arra, hogy a lakást 1 héten belül birtokba adja.”

Az I. rendű alperes a megjelölt határidőkben a fizetési kötelezettségének nem tett eleget és nem bocsátott az I-II. rendű felperesek rendelkezésére a tulajdonjoguk ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére alkalmas okiratot sem.

Az I-II. rendű felperesek a szerződés teljesítése iránt előterjesztett keresetüket az I. rendű alperessel szemben úgy tartották fenn, hogy elsődlegesen azt kérték: a bíróság ítéletével pótolja az I. rendű alperesnek a tulajdonjoguk 1/2-1/2 arányú bejegyzéséhez való hozzájáruló nyilatkozatát, valamint, hogy a perbeli ingatlanra vonatkozóan tűrje az I-II. rendű felperesek tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzését. Kérték az I. rendű alperesnek az ingatlan birtokba bocsátására, ezen túlmenően a birtokba adásig napi 5.000 forint kötbér megfizetésére kötelezését is.

Tekintettel arra, hogy a II. rendű alperes az ingatlant terhelő jelzálogjog érvényesítése során a végrehajtási eljárást is megindította, felajánlották a 94.V.910/2005. számú végrehajtási ügyben a 2006. március 1-jei állapot szerinti mindösszesen 2.541.884 forint megfizetését, kérték ezen összeg vételárba való beszámítást. Mivel a II. rendű alperes az I-II. rendű felperesek részéről tehermentesítés végett felajánlott összeg átvétele elől elzárkózott, az I-II. rendű felperesek 5.000.000 forintot - a jelen perbeli jogerős ítélet eredményétől függő hatállyal - ügyvédi letétbe helyeztek. A II. rendű alperest túsra, illetőleg a követelt összeg elfogadására kérték kötelezni. Az I. rendű alperessel szemben másodlagosan 5.000.000 forint kifizetett vételár és ennek 2004. április 20-ától a jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezését kérték, de nem mondtak le késedelmi kötbér iránti igényükről sem.

Az I. rendű alperes a kereset elutasítását azért kérte, mert előadása szerint a szerződéskötést követően a körülményei megváltoztak: elesett az I-II. rendű felperesektől átvett pénztől, ezért nem volt módja a tehermentesítési kötelezettségének eleget tenni. Egyébként is úgy ítélte meg, hogy túl olcsón adta el az ingatlant. Az 5.000.000 forint visszafizetési kötelezettségét - konkrét határidő vállalása nélkül - elismerte.

A II. rendű alperes is a kereset vele szembeni elutasítását kérte. Az I-II. rendű felperesek részéről felajánlott tehermentesítést azért nem fogadta el, mert az I-II. rendű felperesek a peren kívüli tárgyalások során nem szerezték be az I. rendű alperes tartozásának átvállalásához szükséges hozzájárulást.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest 5.000.000 forint tőke és 4.000.000 forintnak 2004. július 28-ától, 1.000.000 forintnak 2004. augusztus 4-étől a kifizetés napjáig számított törvényes kamata megfizetésére. Az ezt meghaladó keresetet elutasította. Kötelezte továbbá az I-II. rendű felpereseket II. rendű alperes részére 50.000 forint perköltség egyetemleges megfizetésére, valamint a 600.000 forint kereseti illetékből az I-II. rendű felpereseket az állam javára 300.000, az I. rendű alperest ugyancsak 300.000 forint megfizetésére kötelezte. A tényállás részletezését követően a Pp. 206. § (1) bekezdése, 164. § (1) bekezdése felhívásával kifejtette, hogy a felek között a Ptk. 355-370. §-aiban szabályozott adásvételi szerződés jött létre. A szerződés megkötése, annak tartalma, az átadott pénzüsszegek és az átadás jogcíme nem volt vitás, és az sem, hogy az I. rendű alperes sem 2004. január 1-jéig, sem azt követően - szerződéses kötelezettsége ellenére - nem tehermentesítette az ingatlant. A bíróság a 2004. július 19-én létrejött megállapodást -egyéb bizonyíték és bizonyítási indítvány hiányában - a Ptk. 207. § (1) bekezdésében foglalt elvek alapján nyelvtani és logikai úton értelmezve úgy foglalt állást, hogy az I-II. rendű felperesek az I. rendű alperes szerződés megszüntetésére és a teljesített szolgáltatások elszámolására tett ajánlatát elfogadták. A keresetlevélben is csak arra hivatkoztak, hogy - mivel az I. rendű alperes nem fizette meg a megállapodás szerinti összeget - az elállása nem volt jogszerű. Az elsőfokú bíróság kifejtette továbbá: a szerződés megszüntetését és elszámolását célzó jognyilatkozatok jogszerűsége nem függ attól, hogy azt utólag

teljesítik-e. A Ptk. 319. § (1) és (2) bekezdése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felek a szerződést a jövőre nézve megállapodással megszüntették, tehát később sem igényelhetik a szolgáltatás teljesítését. Az I-II. rendű felperesek elsődleges kereset elutasítása folytán vizsgálta a másodlagos kereset teljesíthetőségének lehetőségét, és e szerint kötelezte az alperest az általa sem vitatott összeg visszafizetésére. A Ptk. 298. § a) pontja szerint a késedelembe eséstől kezdődően ítélt meg kamatot. A kereseti illetékből és a II. rendű alperes képviselétével felmerült képviselői munkadíjból összetevődő perköltség viselése körében abból indult ki, hogy az I-II. rendű felperesek a másodlagos kereseti kérelem tekintetében túlnyomó részt pernyertesek, míg a II. rendű alperes vonatkozásában pervesztesek lettek. Az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illeték megfizetéséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint rendelkezett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I-II. rendű felperesek terjesztettek elő fellebbezést. Kérték az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és az I. rendű alperesnek a tulajdonjoguk bejegyzéséhez szükséges nyilatkozat ítélettel való pótlását. Vállalták, hogy a letétbe helyezett 5.000.000 forint vételárból az ingatlant tehermentesítik. Kérték továbbá az I. rendű alperes kötelezését az ingatlan tehermentesítésére, amennyiben a II. rendű alperes a tartozás kiegyenlítését változatlanul nem fogadná el. Kérték az I. rendű alperesnek 2004. április 20-ától a birtokba adás napjáig napi 5.000 forint késedelmi kötbér megfizetésére kötelezését is, azzal, hogy végleges összegét a másodfokú tárgyaláson határozzák meg. Kérték továbbá az I. rendű alperesnek a perköltségben való teljes marasztalását. A II. rendű alperes vonatkozásában az ítélet olyan megváltoztatását kérték, hogy köteles legyen az I. rendű alperest terhelő tartozásnak és járulékainak a teljesítése elfogadására, és az I-II. rendű felperesek tulajdonjogának az ingatlan-nyilvántartási bejegyzése tűrésére. Sikeres fellebbezés esetére a II. rendű alperessel szemben perköltségigényt nem kívántak érvényesíteni. Mindenekelőtt azt kérték, hogy a Fővárosi Ítéltábla keresse meg a végrehajtási ügyben eljáró önálló bírósági végrehajtót, annak érdekében, hogy az ingatlan árverési értékesítésére a jogerős határozat meghozataláig ne kerüljön sor. Sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság a jogi képviselő nélkül eljáró I-II. rendű felpereseket nem tájékoztatta a perbeli jogaikról, és a 2004. július 19-én kötött megállapodás tartalmára vonatkozóan elmaradt a szerződést kötő felek személyes meghallgatása, és a megállapodásnál jelen volt két tanú meghallgatása is. Ennek következtében az elsőfokú bíróság tévesen kizárólag azzal foglalkozott, hogy az I-II. rendű felperesek a szerződés jövőre szóló megszüntetéséhez hozzájárultak. Kiemelték: a BH2003. 319. számú eseti döntése szerint a felek a közöttük létrejött megállapodás szerint jogosultak az elállás jogkövetkezményeinek levonására. Az adásvételi szerződést módosító megállapodás nem zárta ki a szerződés teljesítését sem. Hangsúlyozták: mindent megtettek a szerződés fenntartása, illetőleg a peren kívüli megegyezés érdekében, ezzel szemben az I. rendű alperes még az ítélet ismeretében is részletfizetési kérelmére hivatkozott. Sérelmezték továbbá, hogy az elsőfokú bíróság keresetüket nem bírálta el teljes egészében, a kötbérigényükkel egyáltalán nem foglalkozott. 2007. szeptember 18-ig a késedelemmel érintett 1245 napra - az ingatlan

tehermentesítéséhez szükséges összegen felüli 1.829.179 forint vételárba - 6.225.000 forint kötbérigényt kívántak beszámítani.

Az I. rendű alperes a fellebbezésre nyilatkozatot nem tett.

A II. rendű alperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Nyilatkozata szerint - amennyiben a bíróság kötelezi -, kész az I-II. rendű felperesek részéről a teljesítést elfogadni és túrni az I-II. rendű felperesek tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzését.

Az I. és II. rendű felperesek fellebbezése a következők szerint alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogi álláspontjának megfelelő mértékben feltárta, azt helyesen állapította meg. Ítéletének indokolásában a részéről hiányolt, emiatt a fellebbezésben megtett bizonyítási indítvánnyal kapcsolatban a Fővárosi Ítéltábla utal arra, hogy teljes bizonyítóerejű megállapodás [Pp. 196. § (1) bekezdés] esetén a felek és az ügyleti tanúk meghallgatása csak akkor indokolt, ha az okirat formai vagy tartalmi valóságához kétség fér [Pp. 197. § (1)-(2) bekezdései], vagy egyébként a megállapodás tartalma a Ptk. 207. § (1) bekezdése szerinti értelmezési elvek alapján nem állapítható meg. Az adott esetben azonban a szerződő felek 2004. július 19-ei megállapodásának tartalma, a felek feltehető akarata további bizonyítás nélkül is megállapítható volt.

A Fővárosi Ítéltábla ezt a megállapodást az elsőfokú bíróságtól eltérően értelmezte, s ebből következően az I-II. rendű felperesek elsődleges kereseti kérelmét megalapozottnak ítélte, ezért - kizárólag az elszámolás érdekében - egészítette ki a bizonyítást. Ennek során az I. rendű alperes - a Fővárosi Ítéltábla felhívására - megjelölte, hogy hitelszámlájából eredő követelése a 2007. szeptember 19-ei állapot szerint 2.763.338 forintot tesz ki; ... önálló bírósági végrehajtó pedig bejelentette, hogy a II. rendű alperes végrehajtást kérőnek az I. rendű alperes adós ellen folyó 94. V. 910/2005. számú végrehajtási eljárásban 407.483 forint végrehajtási költséget számít fel.

A 2004. július 19-ei megállapodás egyes pontjait figyelembe véve az összes körülményeket nyelvtanilag is egymással összefüggésben kell értelmezni. A megállapodás megkötésekor már ismert volt az alperesnek a szerződéskötés után kialakult kedvezőtlen anyagi helyzete. A Fővárosi Ítéltábla mindezeket értékelve azt állapította meg, hogy a felek - bár jogi képviselő nélkül jártak el - jogviszonyuk egészére nézve, teljeskörű rendezésre törekedtek; következésképp okszerűtlen az az elsőfokú bírósági következtetés, hogy kizárólag az elállás és annak elfogadása volt a megállapodás tárgya.

Bár az adásvételi szerződésben elállási jog nem volt kikötve (a Ptk. 300. §-a alapján éppen az I-II. rendű felperesek lettek volna jogosultak a jogszabály alapján elállni), nem volt akadálya annak, hogy az I-II. rendű felperesek biztosítsanak - feltételhez kötött - elállási jogot az alperesnek (a megállapodás 2. pontja). A feltétel a részükről

már teljesített vételárrészlet és kötbér megjelölt határidőre történő visszafizetése volt. A megállapodás 4-5. pontjai viszont arról szóltak, hogy - amennyiben erre a határidőre az alperes nem fizet - teljesítenie kell a szerződést, vagyis ki kell adnia az ingatlan tulajdonjogának bejegyzésére alkalmas okiratot.

Az ilyen tartalmú megállapodás megkötésére - a kötelmi jogra jellemző diszpozitivitás folytán - a feleknek joguk volt, sőt ez a megállapodás felelt meg a jogszabályi rendelkezéseknek is. A Ptk. 320. § (3) bekezdése szerint ugyanis nem gyakorolhatja a szerződésen alapuló elállási jogot az a fél, aki a már megkapott szolgáltatást nem, vagy csak tetemesen csökkent értékben tudja visszaszolgáltatni. Ha az elállás gyakorlását jogszabályi rendelkezés kizárja, a szerződés fennmarad, a jogviszonyt annak megfelelően kell rendezni.

Az adott esetben a megállapodás 3. pontja szerinti határidők eredménytelenül teltek el és az I. rendű alperes mind a mai napig nem mutatott készséget a megkapott vételár visszafizetésére, ezért kötelezettsége keletkezett a 4., illetve 5. pontok szerinti teljesítésre. Az az alperesi érv, hogy az ingatlan a valós forgalmi értékénél olcsóbban kelt el, azért nem vehető figyelembe, mert az alperes a szerződést nem támadta meg, tehát azt változatlanul érvényesnek kell tekinteni.

Ezért a Fővárosi Ítéltábla az I. rendű alperest nem a vételárhátralék visszafizetésére, hanem az adásvételi szerződés teljesítésére kötelezte úgy, hogy egyidejűleg a tehermentesítés is megtörténhessék. A szerződés teljesítésének feltételei adottak voltak: ismert az I. rendű alperes ellen indult végrehajtási eljárásban kielégítendő követelés, és annak járulékai, az I-II. rendű felperesek a 14. sorszámú irat mellékleteként csatolt letéti megállapodás szerint teljesítőképeseek, és rendelkezésre áll a végrehajtást kérő elfogadó nyilatkozata is.

A Fővárosi Ítéltábla az adásvételi szerződés szerinti hátralékos 5.000.000 forint vételárba beszámította a II. rendű alperesnek járó 2.763.338 forintot, a végrehajtót megillető 407.483 forintot, továbbá az I-II. rendű felperesek javára elszámolta a 2004. március 31. napjától július 27. napjáig - a szerződés módosításáig - eltelt 118 napra eső 5.000 forint napi késedelmi kötbérkövetelést, összesen 590.000 forintot. A fennmaradó különbözet vételárhátralék címén az I. rendű alperest illeti meg.

A Fővárosi Ítéltábla az I-II. rendű felperes kötbérkövetelését nem az igényelt mértékben vette figyelembe. A felek 2004. július 19-én szerződéses kapcsolatukat új alapokra helyezték, ezért a késedelmi kötbért csak eddig az időpontig terjedően tekintette jogszerűnek.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, a rendelkező részben foglaltak szerint - megváltoztatta.

A vételár-fizetési és a kiürítési határidőt - a Pp. 217. § (2) bekezdése szerint a kötelezettség természetére tekintettel - az általánosnál hosszabb teljesítési

határidőben állapította meg, és kimondta: az egyidejű teljesítés során az I-II. rendű felperesek kötelesek előljárni.

A megváltoztató rendelkezés folytán módosítani kellett a perköltségre és az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illetékre vonatkozó rendelkezéseket is. A fellebbezési eljárási illeték viseléséről a Pp. 239. §-a alapján a fellebbezési eljárásban is irányadó Pp. 81. § (1) bekezdés és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, valamint 15. § (1) és (3) bekezdése alapján rendelkezett. A jogi képviselői munkadíj megállapításának jogszabályi alapja a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése, és 4/A §-a.

Budapest, 2007. szeptember 19.

Dr. Sághy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fülöp Györgyi s.k.
előadó bíró

Lévainé dr. Szakács Mária s.k.
bíró